

“ଏହି ନୂତନ ବର୍ଷରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶକ୍ତିର ବରଦାନ ଦ୍ୱାରା ନିକାରାତ୍ମକକୁ ସକାରାତ୍ମକରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସଂକଳ୍ପ, ଶ୍ୱାସ ଏବଂ ସମସ୍ତକୁ ସଫଳ କରି ସଫଳତା ପୁରତ ହୁଅ”

ଆଜି ନବଜୀବନ ଦାତା ବାପଦାଦା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ନବଜୀବନ ଧାରଣ କରିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ନବଜୀବନ ତୁମକୁ ନବଯୁଗର ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଲୋକମାନେ ନୂଆ ବର୍ଷ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସବୁ ନବ ଜୀବନଧାରୀ ପିଲାମାନେ ସବୁ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଦେଉଛ ଏବଂ ତା’ ସହିତ ଏହି ଖୁସିର ଖବର ମଧ୍ୟସ୍ତ ଶୁଣାଉଛ ଯେ ନବଯୁଗ ଆସିଲା କି ଆସିଲା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତି ରୂପରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗୀ ଦୁନିଆର ଉପହାର ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଶିମ ଦୁନିଆରେ ଅନେକ ପରକାରର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଉପହାର ଭରପୁର ହୋଇ ରହିଛି । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ନିଶା ମଧ୍ୟସ୍ତ ରହିଛି ଯେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଶିମ ଦୁନିଆର ଉପହାର ଆମର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ଅଟେ । ଆଜିର ଦୁନିଆରେ କେହି କାହାକୁ ଯେତେ ବି ବଡ଼ ଉପହାର ଦେଉ, ତେବେ ବଡ଼ରୁ ବଡ଼ ଉପହାର କ’ଣ ଦେଇପାରିବ! ମୁକୁଟ ବା ସିଂହାସନ ଦେବ । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଶିମ ଦୁନିଆ ତୁଳନାରେ ଏହା କ’ଣ ବଡ଼ ନିନିଷ? କ’ଣ ବଡ଼ ନିନିଷ ଅଟେ କି? ତୁମ ମନ ଭିତରେ ଖୁସି ରହିଛି ଯେ ଆମର ପିତା ଆମକୁ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ନୂଆଯୁଗର ଉପହାର ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମର ନିଶ୍ଚୟ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଅଛି ଏବଂ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଅଟେ । ଭବିଷ୍ୟତର ଏହି ପ୍ରାପ୍ତିକୁ କେହି ବଦଳାଇ ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହି ଅଟଳ ନିଶ୍ଚୟ ସର୍ବଦା ତୁମର ସମ୍ମୁଖରେ ରହୁଛି ତ! କ’ଣ ସର୍ବଦା ରହୁଛି ନା କେବେ କେବେ କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି? ଯେହେତୁ ଏହା ତୁମର ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ଅଟେ, ତେଣୁ ଏହା କେବେ ବଦଳି ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆଜି ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଅଲଗା ଅଲଗା ସ୍ଥାନରୁ ନୂଆ ବର୍ଷ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ତେବେ ଏହି ନୂତନ ବର୍ଷରେ କ’ଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛ? କେଉଁ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ? ଏହି ନୂତନ ବର୍ଷର ବିଶେଷତା ହେଲା ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାପ ସମାନ ସମ୍ପଦନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । କେତେ ବି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁ କିନ୍ତୁ ବାବାତ୍ମକ ସମାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । କୁହ, ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଏହିଭଳି ପକ୍କା ସଂକଳ୍ପ ଅଛି ନା? ଅଛି ନା? ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ । ବାବା ମଧ୍ୟସ୍ତ ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ବାପ ସମାନ ହୁଅନ୍ତୁ । ତେବେ ପିତା ତ ପିତା ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ପିତାଠାରୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବାତ୍ମକ ସମାନ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପୁରଣ କରିବା ପାଇଁ ବାବାତ୍ମକୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବିଚାର କର, ବାବା ଅର୍ଥାତ୍ ବରହମାବାବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିପରି ହେଲେ? ତାଙ୍କର ବିଶେଷତା କ’ଣ ଥିଲା? ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ବିଶେଷ ଆଧାର କ’ଣ ଥିଲା? ବରହମାବାବା ନିଜର ସବୁ ସମସ୍ତକୁ ସଫଳ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିଟି ନିଶ୍ୱାସକୁ, ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ସଫଳ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ବାବାତ୍ମକ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ଏହି ବର୍ଷର ଲକ୍ଷ୍ୟ କ’ଣ ରଖିବ? ସଫଳ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସଫଳତାପୁରତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ସଫଳତା ଆମର ଗଳାର ହାର ଅଟେ । ସଫଳତା ଆମର ପିତାତ୍ମକର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ପ୍ରତିଦିନ ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କରିବ ଯେ ସଫଳତା ପୁରତ ହୋଇ ମୁଁ ନିଜର ସମସ୍ତ, ନିଶ୍ୱାସ, ସମ୍ପତ୍ତି, ଶକ୍ତି, ଗୁଣ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ସଫଳ କରିଛି ତ! କାହିଁକି ନା ବରତ୍ତମାନର ସଫଳତା ଆଧାରରେ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଜମା ହେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା ସବୁ ସଫଳ କରୁଛ ତା’ର ଫଳ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଜମା ହେଉଛି । ଜାଣିଛ ତ! ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଶୁଣାଇ ସାରିଛୁ ଯେ ତୁମେ ଯଦି ନିଜର ସମସ୍ତକୁ ସଫଳ କରିବ ତେବେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ତୁମକୁ ପୁରା ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଭାଗସ୍ୱର ପ୍ରାପ୍ତି ମିଳିବ । ଯଦି ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଶ୍ୱାସକୁ ସଫଳ କରିବ ତେବେ ୨୧ ଜନ୍ମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସ୍ଥ ରହିବ । କେବେ ବି କୌଣସି ପରକାରର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର କମୀ ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ସହିତ ଯାହା ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଜମା କରୁଛ, ତେବେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସମ୍ପତ୍ତି ହେଲା ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତି, ଜ୍ଞାନର ଅର୍ଥ ହେଲା ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେବା । ତେଣୁ ଜ୍ଞାନ ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସଫଳ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟତରେ ତୁମେ ଏଭଳି ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଯାଉଛ ଯାହାକି ତୁମକୁ କୌଣସି ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ନେବା ପାଇଁ ପଡ଼ୁ ନାହିଁ । ନିଜେ ହିଁ ଅଖଣ୍ଡ, ଅଟଳ ରାଜ୍ୟ ଚଳାଉଛ ଏବଂ ତୁମ ରାଜ୍ୟରେ କୌଣସି ବିଘ୍ନ ଆସୁ ନାହିଁ । ନିର୍ବିଘ୍ନ, ଅଖଣ୍ଡ, ଅଟଳ । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଜମା କରିବାର ଫଳ । ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ସଫଳ କରୁଛ ଏବଂ ଅନେକ ଜନ୍ମ ତା’ର ଫଳ ଖାଉଛ । ସେହିପରି ତୁମକୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମିଳିଛି ତାକୁ ଯଦି ନିଜ ପ୍ରତି ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଫଳ କରୁଛ ତେବେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ତୁମ ରାଜ୍ୟରେ ସର୍ବଶକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ କାୟମ ରହୁଛି, କୌଣସି ଶକ୍ତିର କମୀ ରହୁ ନାହିଁ । ସେହିପରି ଯଦି ଗୁଣ ଦାନ କରୁଛ ତେବେ ତୁମର ଅନୁତମ ୮୪ ତମ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଯେଉଁ ଜଡ଼ ଗୁଡ଼ିକ ଚିତର ତିଆରି ହେଉଛି ସେଥିରେ ଶେଷ ସମସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର କେଉଁ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି? ସର୍ବଶୁଣ ସମ୍ପଦନ । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସଫଳତାର ପ୍ରାପ୍ତି ରୂପରେ ଅନେକ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛ । ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷ କ’ଣ କରିବ? ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ ଯେ ଗୋଟିଏ ନିଶ୍ୱାସ ବା ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଅସଫଳ ନ ହେଉ । ତାକୁ ଜମା କରିବାକୁ ହେବ? ତେବେ ଜମା କରିବାର ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ତ କେବଳ ଏହି ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ଜନ୍ମ କିନ୍ତୁ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାର ସମସ୍ତ ୨୧ ଜନ୍ମ, ତେଣୁ ଏହି

ବରଷ ବାବାଞ୍ଜକ ସମାନ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ମ୍ ରଖିଛ ତ? କ'ଣ ସମସ୍ତଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ମ୍ ଅଛି ତ? ମୋତେ ବାବାଞ୍ଜକ ସମାନ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ହେବି ନାହିଁ, ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଆରତା! କ'ଣ ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଞ୍ଜକ ସମାନ ହେବ? ପିଲାମାନଙ୍କର ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧିବା ଭଲ ଦେଖାଯାଉଛି । ସବୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧି ବହୁତ ଭଲ ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି ।

ତେବେ ଏହି ବରଷ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ ମଧ୍ୟ ରଖିଲ ଏବଂ ତା' ସହିତ ବାବାଞ୍ଜକୁ ଅନୁକରଣ କରିବାର ମନତ୍ର ହେଲା, ସବୁ କିଛି ସଫଳ କରି ସଫଳତାମୂଳକ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଏଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ମେହନତ କରିବାର କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି, ତେଣୁ ବହୁତ ସହଜ ବିଧି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଜାଣିଛ, ତାହା କ'ଣ? ଯାହା ବି ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ ତା'କୁ ପ୍ରଥମେ ଚେକ୍ କର, ବାବାଞ୍ଜକ ସଂକଳ୍ପ ଏହିଭଳି ଥିଲା ତ? ଯଦି କଥା କହୁଛ ତେବେ ଚେକ୍ କର ମୋତେ ବାବାଞ୍ଜକ ସମାନ ହେବାର ଅଛି ନା! ତେବେ ସଂକଳ୍ପ ବାଣୀ, କରମ୍ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଥମେ ଚିନ୍ତା କର, ଚେକ୍ କର - ବାବାଞ୍ଜକର ଏହିଭଳି ଥିଲା ତ? ଏବଂ ସେହିପରି ସଂରୂପ ହୁଅ । ବ୍ରହ୍ମପାବାଞ୍ଜକୁ ଅନୁକରଣ କର । ଫଲୋ ଫାଦର ର ତ ଗାୟନ ହେଉଛି ନା! କେତେକ ପିଲା ତ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ଖେଳ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଜାଣିଛ କେଉଁ ଖେଳ ଦେଖାଉଛନ୍ତି? ଫଲୋ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁକରଣ କରୁନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ଜାଣିଛ? ମୁଁ ତ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲି କିନ୍ତୁ ହୋଇଗଲା । ପ୍ରଥମେ ଚିନ୍ତା କର, କେବଳ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସଂରୂପ ହୁଅ । ଯଦି ସଂରୂପ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ଏଭଳି କହିବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଭାବିନଥିଲି କିନ୍ତୁ ହୋଇଗଲା । କରିବାବାଲା, ଭାବିବା ବାଲା ତ ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ, ମାଲିକ ଅଟ । ତେବେ ହୋଇଗଲାର ଅର୍ଥ ହେଲା କରମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ୍ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଏହି ବରଷ ସାରା ଏହି ସ୍ଲୋଗାନକୁ ମନେ ରଖିବ - ବାବାଞ୍ଜକ ସମାନ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । କଷ୍ଟକର ତ ନୁହେଁ ନା? ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ଯେଉଁଭଳି କରିଛନ୍ତି ସେହିଭଳି କରିବାକୁ ହେବ । କପି କରିବା ତ ସହଜ ଅଟେ ନା, ଭାବିବାର ବି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ଯେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ଯେପରି ଫରିସ୍ତା ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଫରିସ୍ତାରୁ ଦେବତା ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବେ । ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଫରିସ୍ତାରୁ ଦେବତା ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କେହି କେହି ପିଲା କହୁଛନ୍ତି ପୁରୁଷାର୍ଥ ମାର୍ଗରେ ଚାଲୁ ଚାଲୁ ବହୁତ ବିରୋଧ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି, ତେଣୁ ବିରୋଧ ବା ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ହେବା କାରଣରୁ ନିଜର ସଂସ୍ଥିତିରୁ ତଳକୁ ଆସିଯାଉଛୁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମନେ ପକାଅ ଯଦି ବାବାଞ୍ଜକ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ତେବେ ସ୍ୱାଧୀନ ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଞ୍ଜକୁ କେତେ ବିରୋଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ସମାଧାନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ? ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ନୂଆ ଥିଲା ଏବଂ ଚାଲେଞ୍ଜର ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଏବେ ତ ସମସ୍ତ ବହୁତ ବଦଳି ଗଲାଣି କିନ୍ତୁ ଏକୃତ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା କିଭଳି ସଂମାନର ଆସନ ଉପରେ ବସି ନିଜର ସଂସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ବିରୋଧ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଯେଉଁଠାରେ ପୋଡ଼ିସନ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସ୍ଥିତି ମଜବୁତ ଥିବ ସେଠାରେ ଅପୋଡ଼ିସନ ଅର୍ଥାତ୍ ବିରୋଧ କିଛି ବି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ପ୍ରଥମେ କ'ଣ କରୁଥିଲେ? ଧମାଳ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶୁଦ୍ଧତା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏବେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି? କମାଳ କରୁଛନ୍ତି । ଏତିକି ଫରକ ଆସିଯାଇଛି । ତେବେ ଏହାର କାରଣ କ'ଣ? ନିଜେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ନିଜର ସଂମାନର ଆସନ ଏବଂ ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟର ଶସ୍ତ୍ରର ଦ୍ୱାରା ଅପୋଡ଼ିସନକୁ ସମାପତ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିବରଷ କ'ଣ ସବୁ କରିବ? ସମାନ ତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା! ତେଣୁ ଏବେ ବି ଯଦି କୌଣସି ଅପୋଡ଼ିସନ ହେଉଛି ତେବେ ତୁମେ ନିଜର ସଂମାନର ଆସନ ଉପରେ ବସିଯାଅ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅପୋଡ଼ିସନ ପୋଡ଼ିସନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ବିରୋଧ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ସଂସ୍ଥିତିକୁ ମଜବୁତ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ । କ'ଣ ସାହସ ଅଛି ତ? ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଞ୍ଜକ ସମାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, ଏଥିରେ ତ ହାତ ଉଠାଇ ଦେଇଛ, କିନ୍ତୁ ସେତିକି ସାହସ ଅଛି ତ? ପ୍ରଥମେ ହେଲା ସଂ ର ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ପରିବର୍ତ୍ତନର କଥା, ତା' ପରେ ହେଲା ଅନେକ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ କଥା, ତା'ପରେ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ କଥା । ଏହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜର ମାନସିକ ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ତେବେ ଏହି ବରଷ ବାପଦାଦା ବିଶେଷ କରି ଗୋଟିଏ ଶକ୍ତିର ବରଦାନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଦିଲ୍ଲର ସହିତ ମେରା ବାବା କହିବ ତେବେ ଶକ୍ତି ହାନ୍ଦି ହୋଇଯିବ, ଏମିତି ମେରା ବାବା କହିଲେ ହେବ ନାହିଁ, ଯଦି ଦିଲ୍ଲରେ କହିବ, ଅଧିକାର ରଖିବ ତେବେ ଶକ୍ତି ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ହାନ୍ଦି ହୋଇଯିବ । ତେବେ ତାହା କେଉଁ ଶକ୍ତି? ପରିବର୍ତ୍ତନର ଶକ୍ତି । ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ବିଶେଷ କରି ନକାରାତ୍ମକକୁ ସକାରାତ୍ମକରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ନକାରାତ୍ମକ ସଂକଳ୍ପ, ନକାରାତ୍ମକ ଚାଲିଚଳନକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ସକାରାତ୍ମକରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ସକାରାତ୍ମକ ଦେଖିବା, କହିବା ଏବଂ କରିବା କେବଳ ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନା ଦ୍ୱାରା ସହଜ ହୋଇଯିବ କାହିଁକିନା ଏହିଭଳି ଅପୋଡ଼ିସନ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ କିନ୍ତୁ ତୁମର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତି ସହଜରେ ତୁମକୁ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇ ଦେବ । ତେବେ ବୁଝିପାରିଲ ତ! ଏହି ବରଷର ବିଶେଷ ବରଦାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶକ୍ତିକୁ ନିଜର ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । କ'ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ ତ? ଏହା ତ ତୁମମାନଙ୍କର ଚାଲେଞ୍ଜ ଅଟେ, ମନେ ଅଛି ତ? ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତକ ଅଟ ନା! ଯେବେକି ତୁମର ଉପାଧି ହେଉଛି ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତକ ତେବେ କ'ଣ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା କଷ୍ଟକର ଅଟେ କି? ଯଦି ମନ ଭିତରେ କୌଣସି ବି ମୁସ୍କିଲ୍ କଥା ଆସୁଛି, ଏମିତି ତ କୌଣସି କଥା ମୁସ୍କିଲ୍ ହୋଇ ନଥାଏ କିନ୍ତୁ ତୁମେ

ତାକୁ ମୁସକିଲ୍ କରିଦେଉଛ, ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଆତ୍ମା ନିକଟରେ କେଉଁ କଥା ମୁସକିଲ? କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ ଭୁଲ୍ କରିଦେଉଛ ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ମୁସକିଲ୍ କରିଦେଉଛ । ଧରିନିଅ ଏବେ ଯଦି ଅଚାନକ ଭାବରେ ଏଠାରେ ଅନଧିକାର ହୋଇଯିବ ଏବଂ କେହି ଭୁଲ୍ ବଗତଃ ଅନଧିକାରକୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ତେବେ କ'ଣ ଅନଧିକାର ହଟିଯିବ କି? ତେବେ ତା'ର ସଠିକ୍ ବିଧି ହେଲା ତୁମେ ଆଲୋକ ଜଳାଇବା ପାଇଁ ସ୍ଠିରକୁ ଅନ୍ କର ତେବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଅନଧିକାର ହଟିଯିବ । ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ର ଏହିଭଳି ଭୁଲ୍ କରିଦେଉଛ । ଯାହା ବି ଘଟଣା ଘଟିଗଲା ତା'ର କାହିଁକି, କ'ଣ କେବେ, କିପରି..... ଏହିଭଳି ପ୍ରଶ୍ନନର ଧାଡ଼ି ଲଗାଇ ଦେଉଛ । ଛୋଟିଆ କଥାକୁ ବଡ଼ କରି ଦେଉଛ । ତେବେ ବଡ଼ କଥା ତ ମୁସକିଲ୍ ଲାଗିବ ନା! ଯଦି କଥାକୁ ଛୋଟ କରିଦେବ, ତେବେ ସହଜ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ବାବା ତ ଯେକୌଣସି ଶକ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ତରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜ ବିଧି ବତାଇଛନ୍ତି, ତାହା ହେଲା - “ମୁଁ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଅଟେ” ନିଜର ଏହି ସ୍ଵମୁକ୍ତି ରୂପକ ଆସନ ଉପରେ ବସିଯାଅ । ଯଦି ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ଠାନର ଆସନ ଉପରେ ବସିଥିବ ତେବେ କେବେ ବି ହଲଚଲ୍ ହେବ ନାହିଁ । ଆସନ ଉପରେ ନ ବସିବା କାରଣରୁ ହଲଚଲ୍ ହେଉଛି, ଯଦି ଆସନ ଉପରେ ବସିଥିବ ତେବେ ହଲଚଲ୍ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କର ୨୩ ଜନମର ସଂସ୍କାର ପୁରକଟ ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ତୁମର ୨୩ ଜନମ କେଉଁ ଭଳି ଥିଲା? ଏବେ ଏବେ ଭଲ, ଏବେ ଏବେ ହଲଚଲ୍ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ଠାନର ଆସନ ଉପରେ ବସିଯାଅ । ତେବେ ଏହି ବରଷ ଆଉ କ'ଣ କରିବ? ନୂତନ ବରଷରେ ଉପହାର ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବ ନା । ତେଣୁ କେଉଁ ଉପହାର ଦେବ? ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ର ଦେବ, ତା' ସହିତ ଉପହାର କ'ଣ ଦେବ? ଉପହାର ତ ତୁମ ପାଖରେ ବହୁତ ଅଛି । ଯେତେ ଦେବାକୁ ଚାହିଁବ ଦେଇପାରିବ । ତେବେ ସ୍ଵଳ୍ପ ଉପହାର ଗୁଡ଼ିକ ତ ଅଲ୍ପ ସମସ୍ତ ପାଇଁ କାମ କରିବ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କ ସମାନ ହେଉଥିବା ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅବିନାଶୀ ଉପହାର ଦିଅ । ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଶକ୍ତିର ଉପହାର ଦିଅ, ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନର ଉପହାର ଦିଅ ଏବଂ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଗୁଣର ଉପହାର ଦିଅ । ଏଗୁଡ଼ିକ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି ନା? ଯଦି ଅଛି ତେବେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ । ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ତ ବହୁତ ଅଛି ନା, କମ୍ ତ ନାହିଁ ନା! ଯାହା ସହିତ ବି କର୍ମ କରୁଛ, କର୍ମ ତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା । ଏ ବରଷ ତାକୁ ବହୁତ ଉପହାର ଦିଅ । କିନ୍ତୁ ଅବିନାଶୀ ଉପହାର ଦିଅ । ଶୁଣିଲ ତ କାହାକୁ ବି ଖାଲି ହାତରେ ଯିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ । ଚାହେଁ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଦିଅ, ଚାହେଁ ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଦିଅ, ଚାହେଁ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଉପହାର ଦିଅ । ଏଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଗୋଟିଏ କଥା ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସବୁ ସମୟରେ ମନ ଭିତରେ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଷଟକକୁ ଖୋଲା ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କେତେ ଶକ୍ତି ହେଲାଣି? ତା'ର ତାଲିକା ତ ଅଛି ନା! ତେବେ ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ମନ ଭିତରେ ମନନ ଶକ୍ତିକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନକୁ ମନନ କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଚାଲିଚଳନରେ ତଥା ଚେହେରାରେ, କର୍ମରେ ସର୍ବଦା ଦିବ୍ୟଗୁଣର ସ୍ଠିରତା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଶୁଣିମୁରତ, ଜ୍ଞାନ ମୁରତ ଏବଂ ଶକ୍ତି ସ୍ଠିରତା ସୂଚକ ନିଗ୍ରହ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ତ ନିଗ୍ରହ ଭାବରେ ମୋ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି, ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ର ନିଗ୍ରହ ରହିଛି... କିନ୍ତୁ ଏସବୁର ସ୍ଠିରତା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରୀୟ ପରିବାରର ଦୃଷ୍ଟି ବୃତ୍ତିରେ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେହେତୁ ଏହି ବରଷ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଏଥିରେ ହାତ ତ ଡ଼ାଳି ଦେଇଛ, ତେଣୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବଚନରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ହାତ ଦେଖାଯିବ, ସେଠାରେ ଏଠିକା ଭଳି ଛୋଟିଆ ଟି.ଭି. ନାହିଁ, ବହୁତ ବଡ଼ ଟି.ଭି. ଅଛି । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସବୁ ସେଣ୍ଟରର ପିଲାମାନଙ୍କର ଫଳାଫଳକୁ ଦେଖିପାରିବୁ । ତେଣୁ ତୁମ ଭିତରେ ବାପ ସମାନ ହେବାର ଯେଉଁ ଉପଦେଶ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭରି ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଆତ୍ମା ଅଟ, ଖୁସିର ଚେହେରାବାଲା ଅଟ, ତେଣୁ କେବେ ବି ନିଜର ଚେହେରାକୁ ରୋବାବ୍‌ବାଲା ଚେହେରା କରିବ ନାହିଁ । ଯିଏବି ତୁମକୁ ଦେଖୁ ସର୍ବଦା ଖୁସିବାସିଆ ଚେହେରା ହିଁ ଦେଖୁ, ଚାହେଁ ଯେତେ ବି କାମରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥାଅ, କୌଣସି ଅତ୍ୟାଧିକ ବା ଭୁଲ୍‌କୁ ଠିକ୍ କରୁଥାଅ ବା କାହାକୁ କିଛି ବୁଝାଉଥାଅ, କିନ୍ତୁ ରୋବାବ୍‌ବାଲା ଚେହେରା ବା ବାଣୀ ନ ହେଉ । ଏହି ବରଷ ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦେଖାଅ । ସେଥିପାଇଁ ପୁରାତନ ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ର ଦିଆଯିବ । ସାରା ବରଷ ଯିଏ ସର୍ବଦା ହରଷିତ ଚେହେରା ରଖିବ, ଯେମିତିକା ବି କଥା ଆସୁ, କେତେକ ଭାଇଭଉଣୀ କହିଥାଆନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ତ କରୁଛନ୍ତି ନା, ତେଣୁ କହିଥାଆନ୍ତି ଯଦି ଆମେ ଟିକିଏ ରୋବାବ୍‌ ଦେଖାଇ କଥା ନ କହିବୁ ଅର୍ଥାତ୍ ହୁକୁମ୍ ଦେବା ଭଳି କଥା ନ କହିବୁ ତେବେ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ, ବଦଳିବେ ହିଁ ନାହିଁ । ତେବେ ପରଥମରୁ ହିଁ ତୁମେ ଭାବନା ରଖିବେଲ ଯେ ଲାଏ ବଦଳିବେ ହିଁ ନାହିଁ, ତେଣୁ ତୁମର ସେହି ଭାଇବରେଣନ ପରଥମରୁ ହିଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଗଲା ସେଥିପାଇଁ ଏହି ବରଷ କ୍ରୋଧ ହେଉ ବା ତା'ର ପିଲାଛୁଆ ହୁଅନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କ'ଣ ହୋଇପାରିବ ତ? ରୋବାବ୍ ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ର ନୁହେଁ । ତେବେ ବାବା ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ବି ସମସ୍ତ ସମୟରେ କ୍ରୋଧ କରୁଛନ୍ତି, କାମ ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ହେଉ ବା କାହାକୁ ସୁଧାରିବା ପାଇଁ ଦେଉ କିନ୍ତୁ ସେ ସୁଧୁରୁଛି କି? କ୍ରୋଧ କରିବା ଦ୍ଵାରା କେହି କେବେ ସୁଧୁରିଛି କି? ତା'ର ତାଲିକା ଦିଅ । ସୁଧୁରୁ ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ଆହୁରି ଅଧିକ ଚିଡ଼ିଯାଉଛନ୍ତି । ମନ ଭିତରେ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ବଡ଼ ହୋଇଥିବ ତେବେ ମନ ଭିତରେ ବିରୋଧ କରୁଥିବ କାରଣ ମୁହଁରେ କହିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଛୋଟ ହୋଇଥିଲେ କାନଦିବାକୁ ଲାଗିବ । ତେଣୁ ଏହି ବରଷ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ କରିବ, ତାହା ଶୁଣାଇ ଦେଉଛ । କ'ଣ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତ? କରିବ ତ? ଏବେ ହାତ ଡ଼ାଳ । କରିବ ତ? ଟି.ଭି.ବାଲା ଫଟୋ ଡ଼ାଳ । ହାତ ଡ଼ାଳ, ଟିକିଏ ସିଧା କରି ରଖ । ଟି.ଭି.ବାଲା ଫଟୋ ଡ଼ାଳନ୍ତି । ଆର୍ଚ୍ଛା!

ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ ସମୟର ବେଶ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତୀବ୍ର ଅଟେ । ତେଣୁ ସମୟକୁ କିଏ ସାମନା କରିପାରିବ? ତୁମେମାନେ ହିଁ ତ କରିବ ନା । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଡାକରା, ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଡାକରା, ସମୟର ଡାକରା ଏତେ ଅଧିକ ଅଛି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ବହୁତ କମ୍ ଶୁଣିପାରୁଛ । ବିଚରା ସାହସ ହରାଇ ସାରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଯଦି

ତେଣା ଲଗାଇ ଦେବ ତେବେ ଯାଇ ସେମାନେ ଉଡ଼ିପାରିବେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରେ ସାହସର ତେଣା, ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ତେଣା ଲଗାଇଦିଅ । ଆର୍ଛା!

ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନେ ଏବେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ହୋମଠାରୁକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥରେ କରି ପୁରମାଣ ଦେଉଥିବା ସୁପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ନିଜର ପ୍ରଭାବ ଦେଖାଇବେ । ତେଣୁ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ବହୁତ ଦିଲ୍ଲିର ସ୍ନେହ ତଥା ଦିଲ୍ଲିର ପଦ୍ମାଗୁଣା ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ସଂକଳନ ହେଉ । ଏହିଭଳି ଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ନମସ୍କୃତେ ।

ତେବେ ଏହି ବର୍ଷର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନକୁ ସଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ବିଶ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଦିବସ ରୂପରେ ପାଳନ କରିତାଳ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ନୂଆ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ନୂଆ ସେବା, ନୂଆ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ । ଗୋଟିଏ ଦିନ ବି କୌଣସି ଚିନ୍ତା ଚିନ୍ତନ ନ ଚାଲୁ, ସବୁବେଳେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଭରା ଦିନ ଏବଂ ରାତି ବିତାଅ । ଏହି ନୂତନ ବର୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ କିଛି ନା କିଛି ନୂଆ ନିଜ ପ୍ରତି ହେଉ ବା ବିଶ୍ଵ ପ୍ରତି ହେଉ ବା ସେବା ପ୍ରତି ହେଉ ନିଶ୍ଚିତ କରିବି, ଏହିଭଳି ଦୃଢ଼ ସଂକଳପ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାଖେଇ ଆଣିବା ସହିତ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଉଡ଼ିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଉଡ଼ାଇବାକୁ ହେବ । ଆର୍ଛା । ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ସମସ୍ତଙ୍କର ମତାମତକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ବିଶ୍ଵ ଚାହା ସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ବାଳକ ତଥା ମାଳିକ ହୁଅ । ଚାହେଁ କେହି ଛୋଟ ହୁଅନତୁ ବା ବଡ଼ ହୁଅନତୁ ତୁମେ କିନତୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ମତାମତକୁ ନିଶ୍ଚିତ ସମ୍ମାନ ଦିଅ କାହିଁକି ନା କାହାର ବି ମତାମତକୁ ଅସଂକଳନ କରିଦେବା ଅର୍ଥ ନିଜେ ନିଜକୁ ଅସଂକଳନ କରିବା, ସେଥିପାଇଁ ଯଦି ବି କାହାର ବ୍ୟବଧାନ କଥାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାର ଅଛି ତେବେ ପ୍ରଥମେ ତାକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ, ସଂମାନ ଦିଅ ତା'ପରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ବିଧି ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାର ସଂସ୍କାର ତୁମ ଭିତରେ ଭରି ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ଵଠାରୁ ତୁମକୁ ସମ୍ମାନ ମିଳିବ । ସେଥିପାଇଁ ବାଳକ ହିସାବରେ ମାଳିକ ଏବଂ ମାଳିକ ହିସାବରେ ବାଳକ ହୁଅ । ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ବେହଦରେ ରହିବା ସହିତ ଶୁଭ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣର ଭାବନାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ରହ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମସ୍ତକରେ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତିଳକ ଲଗାଇବା ହିଁ ସୁହାଗର ଚିହ୍ନ ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ତକ୍ତ ଛାଟା:- ଏକତା ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସର ବିଶେଷତା ଚାହା ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ । ସଂଗଠନରେ ଏକତା ଆଣିବାକୁ ହେଲେ ଦୁଇଟି କଥାକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ - ପ୍ରଥମେ ତ ଏକନାମୀ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ଜଣଙ୍କର ହିଁ ନାମ ଶୁଣାଉଥାଅ, ଚାହାଣ୍ଡରେ ସଂକଳପର, ସମସ୍ତର ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ମିତ୍ରସ୍ପର୍ଶୀ ହୁଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟନାମୀ କର । ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଏହିପରି ଏକନାମୀ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟନାମୀବାଲା ହୋଇଯିବେ ସେତେବେଳେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ଭିତରେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଭିନ୍ନତା ସମାହିତ ହୋଇଯିବ ।